

Constantin Brâncoveanu (1688-1714)

Viața și domnia marelui voievod

Viță de Brâncoveni, viitorul domn s-a născut în satul cu același nume din județul Olt. A rămas orfan de tată de mic. În 1674 i-a murit fratele, Barbu la Constantinopol; Constantin Brâncoveanu devine singurul moștenitor al uriașei averi a lui Matei Basarab și unul dintre cei mai bogați boieri din țară. Turcii chiar îi ziceau „Prințul de aur”.

Până să urce pe tron, Brâncoveanu a fost pe rând: paharnic, logofăt, postelnic, mare spătar, mare logofăt. Ca logofăt al domnitorului Șerban Cantacuzino (1678-1688) s-a ocupat de tipărirea primei traduceri în limba română a Bibliei (1688).

La sfârșitul anului 1688, la 34 de ani a ocupat tronul Țării Românești. Încercând să-i îndepărteze pe greci, marii boieri din Țara Românească l-au făcut domn aproape cu forța.

Personalitate Europeană

În istoria Europei medievale, Constantin Brâncoveanu s-a remarcat ca un mare om politic și fin diplomat. Domnind într-o zonă fierbinte a Europei, Brâncoveanu a trebuit să lupte împotriva expansiunii otomane, care amenința stabilitatea continentului. Pentru aceasta, a recurs la alianțe strategice cu vecinii, urmărind păstrarea independenței Țărilor Române și apărarea credinței ortodoxe strămoșești prin constituirea unui front antiotoman împreună cu popoarele din Balcani. Politica sa externă a urmărit echilibrul față de presiunile celor trei mari imperii: austriac, otoman și rus. El a aderat la Liga sfântă (constituită în 1684 din inițiativa Papei Inocențiu al XI-lea), alcătuită din Statul Papal, Imperiul Habsburgic, Polonia, Veneția și Rusia, care dorea alungarea turcilor din Europa și realizarea unui nou echilibru politic între puterile Europene.

Relațiile sale externe și negocierile abile i-au atras supranumele de „meșterul neântrecut al diplomației”. Lui i se datorează introducerea de noi metode în diplomația secolului al XVIII-lea, precum corespondența secretă și folosirea agenților secreți în marile capitale ale continentului

Mare iubitor de cultură

Constantin Brâncoveanu a fost un mare sprijinitor al culturii și religiei. Dispunând de mari averi, Brâncoveanu a ridicat în Țara Românească o serie de mănăstiri, biserici și palate după moda italiană. Printre aceste monumente de artă trebuie amintite palatele de la Mogoșoaia și Potlogi, mănăstirile de la Hurezi și Sâmbăta și multe altele.

În aprilie 1714 turcii l-au mazilit și l-au dus cu toată familia la Constantinopol unde a fost ucis împreună cu cei 4 fii ai săi pentru că au refuzat să treacă la religia islamică(religia turcilor)